

[Morten Lange.]

stimonium paupertatis. Teksten for dimisprædikenen bliver da også tilsvarende: Salig være de enfoldige, og det er så sandelig, hvad man får ud af et forslag som dette. Jeg elsker eksemplerne. Jeg er helt sikker på, at Otto Jespersen, en fremragende lingvist, som lavede et kunstsprog, der ikke bruges af nogen, og som var en fremragende specialist i engelsk grammatik, ville have mødt en fuldstændig klar afvisning fra fremskridtspartiet. Det kan de da studere i England meget bedre, ikke sandt? Man skulle jo synes, at englænderne og Otto Jespersen gjorde det godt. Eller Niels Bohr, som jo i dag helt givet vil få at vide: kære ven, studer vindmøller, det er fremtidens sag, vi kan ikke have den dér Risø-junta, så vi skal have vindmøllerne monteret, og hvis De ikke vil studere vindmøller, skal De ingen penge have. Det er enkle og simple synspunkter, som naturligvis ville nedkule en hvilken som helst, der var i færd med at udforske det ukendte, og læg mærke til, at opskriften på forskning er og bliver, at det er det ukendte, man udforsker, og så skulle vi altså have en eller anden direktør, der sad dér og stillede vejrhænder op og sagde: hm! dér ligger guldet, kære venner, hvis du nu udforsker det dér ukendte, skal vi nok tjene penge.

Det er bekymrende, at sådan noget overhovedet når at blive trykt. De er meget, meget flinke nede i Schultz' bogtrykkeri, at de leverer varen, og vi er meget flinke her, at vi dog taler om det alle sammen. Jeg havde som sagt kunnet ønske mig en bedre tekst.

Derfor vil jeg alligevel gå en lille bitte smule ud over dagens tekst og sige lidt andet om sagen, siden et sådant emne nu er bragt op her.

Formanden:

I dagens anledning skal det være tilladt!

Morten Lange (SF):

Det er naturligvis med fuld tilknytning til spørgsmålet om forskningsstyring indeholdt i lovforslaget. Det drejer sig om noget, som også er besjælet af samme tanke, som loven har, blot måske mere jordnært: spørgsmålet om samfundsorienteret forskning. Al forsk-

ning har en vis samfundsorientering. Jeg advarer imod at gøre den alt for nærliggende, og jeg advarer imod de nemme formuleringer, når man skal tage de spørgsmål op.

Jeg synes, det er rimeligt at beskæftige sig med en hel masse mennesker i dette land, som tager dette spørgsmål gravalvorligt, som f. eks. det forskningsudvalg, LO nylig har nedsat, og som jeg tror kan komme med et meget væsentligt bidrag i positiv retning til at trække nogle af disse spørgsmål om forskningsstyring frem. Og det er i orden: de eksempler, man bærer frem fra LOs side, er værdifulde, værd at have med at gøre, men man skal bare huske på, at når man bærer de gode sager frem, skal man ikke nødvendigvis sætte dem i relief ved at gøre andre dårlige. Når man til gengæld mener, at nu er det slut med at studere bladlusenes adfærd, giver det en nydelig overskrift i aviserne, som desværre alt for mange nikker forstående til. Men man skal blot huske, at forskningsområder som landbrugsforskning, som bl. a. har med bladlus at gøre, er en af de vigtigste ting i forbindelse med kampen for at holde befolkningen i denne verden i live, bekæmpelse af plantesygdomme o. lign., hvor Danmark måske er et af de bedste områder for den slags forskning, fordi dansk landbrug er velorganiseret, har et net af dygtige folk, som arbejder forskningsbevidst. Vi skal blot huske, at vi skal nok forske meget i hinandens sundhed, men der er vide forskningsarealer, som det er nemt at beskrive med sådanne ord og vendinger, at de ude i folket måske lyder lidt komisk, men som ikke desto mindre kan have den største værdi for det samfund, vi lever i. Dette er jeg helt sikker på at ikke mindst fremskridtspartiet og dets fra tid til anden eksisterende ordførere i disse sager skulle lægge sig alvorligt på sinde.

Jeg skal blot komme med dette som en beskeden afskedstale i dette folketing: dette værdifulde led i dansk forskning, som man meget nemt kunne tale hånligt om i dag, vil nok være et af de områder, hvor Danmark nemmere end så mange andre steder kan rejse sig ikke et forskningspolitisk monument — dem har vi nok af — men en bredde, en dybde og en ægte folkelighed af betydning for samfundet.